

[Herluf Rasmussen]

ikke alle disse spilleregler, men man synes, der er noget skørt i det. Det er ikke ensbetydende med, at jeg synes, Folketinget er skørt.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg er i den situation, at jeg ikke har været med de tidligere gange, hvor dette har været drøftet, så jeg er ikke så belastet af den tidligere debat. Men jeg har da et par bemærkninger at gøre til lovforslaget, som nu ligger i en let revideret udgave.

Jeg har ikke så meget tro på, at det vil få nogen særlig virkning. Med de priser, der er lagt op til, er der formentlig ikke så mange landmænd, der vil se nogen fordel i at gå ind under en sådan ordning.

Hvis vi f.eks. tænker på de store arealer med sandjord i Vestjylland, hvor det kunne være en naturlig ting på eller anden måde at gå ind under ordningen her, ser vi, hvordan vores kartoffelmelsfabrikker ekspanderer i øjeblikket, altså satser på en stærk udvidelse af vores kartoffelareal, og det er netop velegnet på de lette jorder.

Vi har egentlig ikke den helt store tro på, at landbrugsministeren vil få den arealstørrelse ind under ordningen, som der er skitseret i lovforslaget. Men det kan man så have forskellig holdning til.

Vi ser da gerne, at vi gennemfører denne lovgivning i relation til de naturfølsomme områder. Det er helt fint, at vi får lavet nogle ordninger netop dér, hvor naturen er særlig følsom over for kvælstofforbrug, og selvfølgelig også med hensyn til sprøjtemidler. Kan vi få fremmet vores miljøsag og styrket disse områder, er det helt i orden.

Vi ser også positivt på udvidelsen af vores skovareal, så på det punkt er vi også positive.

Alt i alt kan vi da godt være med til at støtte loven, men vi har egentlig ikke den store tro på, at den får den tilsigtede virkning, og hvis vi med loven her kan opfylde vores forpligtelser i relation til EF og få fred til den side, er det da helt i orden, for det er formentlig ikke den store virkning, den vil få.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Jeg synes bare, at det skal siges til de foregående talere, måske særlig til hr. Ernst B. Schmidt, men også til hr. Lysholm Christensen,

at det er en frivillig ordning. Der er ikke nogen form for tvang i denne ordning. Landmanden kan bruge den eller lade være. Derfor giver jeg hr. Lysholm Christensen ret i, at den måske nok ikke vil blive brugt ret meget.

Men det, det drejer sig om, er også, som hr. Lysholm Christensen sagde, hensynet til de regler, der nu er vedtaget i EF, og derfor skal vi prøve at få dem vedtaget.

Men når hr. Ernst B. Schmidt siger, at han vil have et frit landbrug, jamen så har landbruget frihed til at vælge disse ordninger eller lade være. Det er da det, der er fordelene ved det.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Ja, så gik det jo ikke længere med den enige tilslutning. Jeg vil alligevel sige tak til ordførerne for, hvad jeg vil kalde en moderat god modtagelse.

Hvis man lytter til debatten i dag, synes jeg, at der er en vis opblødning i forhold til den diskussion, der var under forslagens behandling sidste gang.

Det er jeg naturligvis glad for. Det synes jeg faktisk også der er en god grund til, for man kan unægtelig stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor i al vide verden skulle et flertal her i Folketinget forhindre, at danske landmænd får muligheder for at benytte de ordninger, som der er i den fælles landbrugspolitik, og som andre landmænd i andre lande har mulighed for at benytte sig af og allerede har gennemført, oven i købet når væsentlige dele af det EF-finansieres?

Jeg må ærlig talt tilstå, at det er ikke særlig god husholdningsøkonomi at forhindre en gennemførelse af disse forslag! Når man så dertil lægger, at vi har en klar forpligtelse til det, altså at vi oven i købet ikke på nogen måde kan påregne tak fra Fællesskabet for at lade være med at gennemføre det, men at det modsatte faktisk er tilfældet, som også flere af ordførerne har været inde på, så bliver det naturligvis vanskeligere at varetage danske interesser i Fællesskabet, når vi ikke lever op til vores forpligtelser. Det bliver under ingen omstændigheder bedre, hvis der skal en domstolskendelse til.

Fra de partier – det er specielt Socialdemokratiet, jeg vil henvende mig til – hørte vi i diskussionen om Storebæltssagen, at Socialdemokratiet antog det for givet, at man ville følge en domstolskendelse i EF. Man kan jo så spørge sig selv og specielt Socialdemokratiet: Hvad